

RECITACIJE O MAMI

Neskončna ljubezen, ki večno žari,
se že pred rojstvom dojenčka rodi.

Nihče ne presega njenih darov,
že s praga jih čutim, ko pridem domov.

Neskončna ljubezen je ena sama,
ves svet jo kliče: ljubljena mama!
(Zvezdana Majhen)

Kolikor imen za mame in žene, toliko pesmi!
Piskajo v trobentice rumene jih usta ljubezni.
So mamice, matere, mame, so none in ome,
vse s svetim zaznamovane in s križem Madone.
Kruh in božanje nežno nosijo v dlani,
ptico s pesmijo nepresežno na srčni strani.
Vejo za zvezdni prah, zrle so v brezna pogube
in kot žive, bi umrle za svoje ljube.

MAMA (F. Lainšček)
Mama je zmeraj na tvoji strani.
Tudi če nimaš prav te brani.

Pomaga ti iz zadrege in vse napravi zate,
saj mama zares verjame vate.

Lepo je, da ima tudi mama mamó -
da kdaj nasloni glavo na njeno ramo.

Lepo je, da je babica še skoraj mlada
in te ima neskončno rada.

Ni večjega bogastva na tem planetu,
kot je ljubezen v srcih vseh mam na svetu.

Kaj jim lahko v zahvalo damo?
En tak poljub, kot ga otrok hrani za mamó.

OGRLICA ZA MAMO

Na nitko zahvale
nizam kristale,
drobcena zrna -
prave opale.

Vsako od zrn
čarobno žari _
enako spodbudno
kot tvoje oči.

V sleherni zrno
je vtisnjen poljub _
bolj zanesljiv
od mojih obljub...

Takšno ogrlico,
v barvi ciklame,
za praznik dobijo
ljubljene mame.

DRUGAČNA ROŽA ZA MAMO

Sinko v grmovje je zašel,
mami nabral cvetoč plevel.
Mamica srečna sem bila,
objela ga, lupčka dala dva.

Najlepša je tista rožica,
ki otrok jo prinese iz srca.
Zato je vseč mi tud' plevel,
sinko v srce mi ga je del.

Najboljši mami na celem planetu
darilo prinašam v zlatem paketu.

V njem je ljubezen in srčna zahvala,
zato, ker si moja mama postala.

Mamino naročje
je sončno kot pobočje,
kamor se privijem,
skrijem in spočijem.

...V njem vsakič odkrijem,
da sem brez napak.
V maminem naročju
sem cmera in junak.

Tam se lahko zjokam,
se važim, krohotam.
Bolj varnega kotička
na svetu ne poznam.

MAMICA

Kdor je nima, ni rojen -
Takšen najbrž ni noben.
Če si človek, maček, miš,
Le ob mami preživiš.

Mamica mi da ime,
Prvo pravljico pove,
Z energijami srca
Me spodbuja in crklja.

Mamica mi razloži,
Kaj je dobro in kaj ni,
Da od daleč prepoznam
Pravo pot, kjer hodim sam. (Zvezdana Majhen)

Mamo vsak otrok ima,
vsaka mamica otroka.
Srečni smo, ker nas objema
topla materina roka.

V školjki biser se rodi,
skrbno školjka ga varuje,
Kup naj biserov življenje
naši mamici nasuje.

Žarek svoje sonce ima,
sonce žarke izžareva,
milijon naj sončnih žarkov
našo mamico ogreva.

Vsaka zvezdica ima nebo,
z zvezdo se nebo ponaša;
bolj kot zvezde vse nebeške
lepša mamica je naša.

Kako raste mama
(Tone Pavček)

Najprej je sama tema,
najprej je velik nič,
potlej je majcena deklica
in iz nje ljubek deklič.

Iz njega mamica zraste,
a raste dolgo in mnogo let,
potem pa je to kar naenkrat
in jaz pridem na svet.

Iz mamice zraste mama
bogvekdaj, kar nekega dne,
ko še sama ne ve, da ji pada
prvi sneg na lase.

Ko jaz odrastem, raste
mama počasi nazaj,
dokler babica ne postane
in pride z vnuki v raj.

Dan naših mamic me zmeraj čudi
in moja mamó zgleđa tudi.

Očka kosilo skuha,
posodo pomije,
preprogo našeška,
rože zalije.

Ta dan mama samo sedi
Jaz pa si mislim:
Še več takšnih dni!

Mama je angel sam,
zato angela ne potrebuje.
Njej je naloga dana,
da druge varuje.

Kot angel je za otroka,
ko ga nosi v trebuhu,
potlej vodi ga njena roka
k delu in h kruhu.

Mama za svoje stvarce
srajčko ljubezni veže
in rade volje udarce,
namenjene njim, prestreže.

Z mamó je otrok združen
z večno popkovino,
mama je angel, zaslužen
za srečno rimo.

A sreča kot sonce zahaja
in z njo odidejo mnogi,
le mama vztraja do kraja
v svoji angelski vlogi.

Mamino naročje je sončno kot pobočje,
kamor se privijem, skrijem in spočijem.

V njem vsakič odkrijem, da sem brez napak.
V maminem naročju sem cmera in junak.

Tam se lahko zjokam, se važim, krohotam.
Bolj varnega kotička na svetu ne poznam.

Ne bom lovila zvezdic,
na nebu naj žarijo.
Rož ne bom iskala,
kjer so, tam naj cvetijo.
Nič ptičk ne bom prosila,
da pesmice bi pele –
naj letajo, kjer hočejo
proste in vesele.

Sama bom zaigrala pesem iz srca,
pa bo najbolj vesela moja mamica.

Misli so moje kakor marjetke,
drobne in nežne, kakor so cvetke.

Mami za praznik šopek povijem,
želje iskrene s poljubom odkrijem.

V srečo se skupno želja prelije,
mamica moja me k sebi privije.

Šla na trato bom zeleno,
kjer se sonce vetru smeje.
Tja, kjer veter nagajivi
rože in metulje šteje,
in kjer dežek, tihi dežek
roso seje skozi veje.
In na trati tej zeleni
šopek našla bom izbran,
šopek zvončkov in trobentic
moji mami za njen dan.

RIŠEM SONCE
Neža Maurer

Rišem sonce –
rumeno, rumeno,
bleščeče rumeno.
Vsa risba je polna zlata.

Drevo –
bodi zeleno ozadje!
Njiva –
bodi rjavo ozadje!
Potok –
bodi sivo ozadje!
Mama –
stopi v kot risbe,
da bom vedel,
kje sem doma
sredi tega sončnega sveta.

MAMA

Jelka Bakula

Tudi ko sem v šoli,
nikdar nisem sama,
saj na mene misli
moja ljuba mama.

Misel je nevidna,
žarek je med nama
in zato sem pridna,
tudi ko sem sama.

Ko domov se vrne,
me toplo objame,
zvesto me posluša,
mi skrbi odvzame.

To je košček sreče,
ki jo nosim v sebi.
Kdo jo neki daje,
ljuba mama, tebi?

RECITACIJE O OČETU

OČKA KORENJAK

Mojca Pečnik

Ko se zvečeri,
pri nas doma nihče ne spi.
Le strahovi prav glasno smrčijo,
in se nikogar ne bojijo.

Jaz pa nočem in ne morem spati,
dokler se pred vrati
ne prikaže velik in močan -
kot največji velikan, moj ati.

In me v naročje vzame
in tesno objame.
Vesela sem, da je ta junak
moj očka, očka korenjak.

OČKA

(Uroš Vošnjak)

Očka je, kdor zna voziti
avto pravi in kolo,
komur pred vročino ščiti
plešasto klobuk glavo.

Očka je, da vrt neguje.
v službo hodi, da smrči,
da poredneže kaznuje
in da po kosilu spi.

Je koristen. drva seka,
s psičko na sprehod drvi,
novoletna sije smreka,
ker jo očka okraši.

Očka je... kaj bi vam pravil!
Očka velik je junak!
Mi iz lego kock sestavil,
včeraj je prekrasen vlak!

PROŠNJA
Slavica Odlak

Očka, kupi mi punčko.
Veš, tako bi rada,
kot jo ima
sosedova Nada.

Se joka, se smeje,
vriska brez meje,
še mama in ata
se z njo igrata.

Kupi mi punčko,
tako, očka,
da bom zaspala,
ko pride nočka.

Obljubim,
če kdaj me doma ne bo,
lahko se malo
igral boš z njo.

RECITACIJE O STARŠIH

Mama je od vseh ljudi
najboljša na svetu,
ker se mi rada smeji
in ker je par očetu.

Z mamu se oče poljublja,
z njo hodi spat in z njo vstaja
in kar najprej ji obljublja
vse od kraja.

Z njo se fotografira,
objet preko rame,
in z njo se prepira,
kadar se vleče zame.

Mama očetu bere misli
in vse njegove želje ugane.
Pomaga mu, kadar so dnevi kisli,
ali če z levo nogo vstane.

Mama ne more biti sama,
ali imeti za par kakšnega strica.
Saj vsi vemo, da je mama
boljša očetova polovica.

Le kako bi bilo očetu
brez mame,
ko bi ga le pol hodilo po svetu
in nič ostalo zame?
(Niko Grafenauer)

NAŠE PRAVICE

Pravica otrok je pravica živeti,
biti otrok, za srečo rojen,
tata in mamu ob sebi imeti
in jima padati v objem.

Lepa pravica je teči po trati
in ne biti kot trava teptan,
učiti se brati in biti med brati
enakovreden in spoštovan.

Rasti kot rastejo jelke in bori,
poslušati pesmi, ne pokov granat
in potem enkrat ob majniški zori
reči nekomu: Imam te rad!

In še: biti duša v svetu brez duše,
majhna svetloba sredi velike teme,
ali vsaj kaplja v obdobju suše,
ne biti nihče, a otrok, ki je vse!

Pravi starši, kar čudno se sliši,
ne rastejo za vsakim voglom ne v vsaki hiši.
Pravi starši so strašno redki primerki,
podarjeni pravemu sinu ali pa hčerki.

Pravi starši niso nikoli stari
za trumbarumba ali larifari,
za kozaklamf ali za bibaleze
in za take trubarumbarske zveze.

Pravi starši so iznajdljivi
in zanesljivi in ubogljivi
pa nas vodijo, ko sonce dan jaše,
mimo svoje službe in šole naše

v igrarijo in trumbaruri.
Pravi starši so z nami ob vsaki uri
in so kdaj majhni kot droben škrat,
da jih pobožamo in damo spat.

Sprehod je za noge
naporno potovanje,
saj se vsaka stvar
vedno zadene vanje.
Na travniku krtina
nogo mi spotakne,
v gozdu korenina
nogi se ne umakne.
Najbolj se na cesti

sprehod mi zatakne,
ko leva noga desno
naenkrat spodmakne.
Takrat z leve mama:
HODI Z GLAVO, SINKO!
Takrat z desne oče:
TO JE NEMOGOČE!

☺ ☺

Bog je ustvaril:
travnike, polje, zvezde, vesolje,
daljne planete, mame, očete.

Bogu so všeč:
dolgi sprehodi, sončni zahodi,
peščene sipine, velike družine.

Bog ima rad:
razigrane otroke, držanje za roke,
v nebesih vse svete, starše objete.

Bog se rad skrije:
v dobro dejanje, v otrokove sanje,
v Miklavževo vrečo, v mamino srečo.

Bog se nasmehne:
ko mamina roka poboža otroka,
ga stisne na srček, poljubi na smrček.

☺ ☺

Jaz bom mali sončni žarek
očku, mamici doma,
bom ubogal in vse storil,
da bosta vesela vsa.

Jaz bom v šoli sončni žarek,
vedno rad se bom učil,
vsem prijazen bom tovariš,
vljuden, skromen in marljiv.

Jaz bom mali sončni žarek
do vseh žalostnih ljudi,
jaz veselo bom pomagal,
lajšal bedo in skrbi.

☺ ☺

ENA JE ENAKO TRI

Koga imaš rajši, očka ali mamico?
Komu si najbolj podoben, očku ali mamici?
Koga bolj ubogaš,
očka ali mamico?
Prosim ne sprašujte me tako –
to ni lepo.
Oba imam enako rad.
Cel očka sem, ko moško se držim,
vsa mama, ko se nasmejim.
Oba ubogam rad,
obema sem enak zaklad.
Zato verjemite mi –
tri je enako ena,
ena je enako tri –
za našo družino to drži.

☺ ☺

PREVIDNOST

Neža Maurer

Drobne prstke imam,
da se staršev držim.
Dokler ne zrastejo,
se ne spustim.

☺ ☺

Komu je najlepše?

Seveda je najlepše moji mami! Ona reče: "Urška, spat!"

In jaz jo ubogam, in grem spat. Kako lepo je moji mami!

Jaz moram jesti vse po vrsti: krompir, špagete, sadje, zelenjavo...

A mama? Ona pazi na postavo! O, tudi jaz bi delala shujševalno kuro,

Pa moram jesti skoraj vsako uro!

Seveda je še lepše, če si oče! Saj oče vsak počne, kar hoče:

Vozi avto, kadi cigarete, kavo pije in – če sin ne uboga – uro mu navije.

Res lepo je biti oče! Denarce sam si služiš in ne bojiš se bliskov, toče...

A Urška naša? Ona vsega strašno se boji: če le šum zasliši, k očku,

Mami v posteljo zbeži. Pod toplo skriva se odejo belo in

Reče mami: "Pravljico povej!" Takšno, veš, ki se konča veselo,

Kjer vsi živijo srečno še naprej.

In mama boža jo, pripoveduje o zlatolasi vili, ki nad spečimi otroki čuje...

Naša Urška se smehlja in v snu že govori: "Ta dobra vila, mamica, si ti!"